

C.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ekspropriationer i militære Øjemed.

(Afgiven af Folketingets Finansudvalg den 10. Maj 1912.)

Af Lovforslagets Motiver saavel som af de Oplysninger, der ere fremkomne under Sagens Behandling, fremgaar det, at det ikke vil være Helsingør Kommune muligt paa antagelige Vilkaar at komme i Besiddelse af de Arealer, Kommunen har Brug for til Udvidelse af den militære Øvelsesplads og Skydebanerne — en Udvidelse, som af Krigsministeriet er stillet som Betingelse for, at Helsingør fremdeles kan bevare sin Garnison —, og det synes derfor rimeligt, at der gives Kommunen den fornødne Lovhjemmel til at erhverve de Arealer, den i dette Øjemed skal bruge, ved Ekspropriation. Men da lignende Forhold ogsaa ere til Stede i Aalborg og let kunne fremkomme i andre Garnisonsbyer, særlig i de sjællandske Byer, der i den nærmeste Tid skulle indrette sig paa at modtage Garnison, formener Udvalget, at det vil være af praktisk Betydning, at der gives en almindelig Lovhjemmel, der sætter saavel Staten som Kommunerne i Stand til ved Ekspropriation at erhverve de Arealer, der ere nødvendige for Troppernes Uddannelse og Garnisonering med deraf følgende Foranstaltninger.

Som Lovforslaget foreligger, gaar det imidlertid videre, idet ikke alene enhver ved Bevilling paa Finansloven hjemlet Arealerhvervelse i militære Øjemed, men ogsaa enhver af Kommunerne overfor Staten paatagen Forpligtelse til Tilvejebringelse af Arealer, der skulle benyttes i militære Øjemed, berettiger til Anvendelse af Ekspropriation. Udvalget finder det rigtigt at begrænse Ekspropriationsretten til kun at gælde Arealerhvervelser i nærmere bestemte Øjemed indenfor den nugældende Hærordnings Rammer.

Udvalget nærer ligeledes Betænkkelighed ved at fastslaa, at Ekspropriation skal anvendes i alle Tilfælde, hvor det gælder Arealerhvervelser i militære Øjemed. Tilsvarende Bestemmelser gælde ikke paa noget andet Omraade, hvor Lovgivningen tillader Ekspropriation, og der er neppe nogen Grund til at antage, at de militære og kommunale Myndigheder skulle være mindre tilbøjelige til at varetage det offentliges Tarv, naar det gælder militære Øjemed, end naar det gælder andre borgerlige Øjemed.

Med Hensyn til den i § 3 foreslaaede Vurderingskommission vil Udvalget anse